

[Gert Petersen]

de slet ikke, de skulle nok hurtigt komme til forhandlingsbordet. Vi var nogle, der advarede mod den beslutning. Jeg troede dengang, ministeren var gået hen og blevet enig med os.

Jeg vil godt sige til sidst, at det forekommer mig utroligt, at man i den grad kører udenom, som man har gjort under denne debat; det er overordentlig deprimerende. Hvem er interesseret i, at SALT II bliver indgået? Det er vi. Det er vi alle sammen. Det er et meget beskedent fremskridt, men det er dog et fremskridt. Afghanistan eller ikke Afghanistan, Vietnam eller ikke Vietnam, Iran eller ikke Iran – dette land og menneskeheden i det hele taget har en klar interesse i, at SALT II bliver ratificeret. Hvem er interesseret i, at NPT-konferencen ender på en fornuftig måde, sådan at ikke-spredningstraktaten bliver respekteret, og sådan at vi ikke får en serie nye atommagter? Det er vi – Afghanistan eller ikke Afghanistan. Og derfor synes jeg, at man skulle kunne enes om at sætte ind med en konstruktiv politik på disse områder. Men for at kunne sætte ind med en konstruktiv politik må man diskutere, hvad den skal bestå af, og det mest deprimerende ved debatten her er den massive modvilje mod at diskutere, hvad Danmark kan gøre, hvad vi bør gøre konstruktivt på disse områder. Det er der åbenbart ingen interesse for.

Lasse Budtz (S):

Jeg kan glæde hr. Gert Petersen med at sige, at der er stor interesse i socialdemokratiet for, hvad Danmark kan og bør gøre og måske også gør. En af de ting, socialdemokratiet meget gerne vil være med til, er at prøve at få startet forhandlinger med henblik på sådanne gensidige begrænsninger af raketvåben i Europa, at udstationeringen af 572 nye raketter helt kan undgås. Det er klart, at det er ikke os, der bestemmer, men vi vil meget gerne være med til at forhandle om det, vi vil meget gerne være med til at fremkalde en forhandlingssituation, det har ministeren faktisk også bekræftet, og jeg sagde det i al beskedenhed i min egen tale. Der er ingen tvivl om, at socialdemokratiet, hvis vi overhovedet kunne, gerne ville gøre endnu mere ved det, men vi vil gøre så meget, vi kan, både i den ene og i den anden internationale forbindelse, for at få en forhandlingssi-

tuation stablet på benene. Men det er der bare ikke noget nyt i. Sådan har vi sagt hele tiden, og det var baggrunden for vores indstilling i sin tid, da vi foreslog, at man tøvede en kende, et halvt års tid.

Jeg er ked af at måtte sige, at vi ikke i socialdemokratiet kan modtage SFs dagsorden, for den starter med at sige, at vi skal prøve at arbejde for, at gennemførelsen af NATOs decemberbeslutning officielt udsættes. Det er helt urealistisk, det kan ikke lade sig gøre, beslutningen er truffet. Men der er ikke noget i vejen for, at vi kan arbejde for en forhandlingssituation, og det vil vi gerne, men vi kan ikke modtage dette dagsordensforslag. Jeg er ked af, at hr. Arne Melchior er gået, for det er ikke altid, jeg kan glæde hr. Arne Melchior, men i dag kunne jeg faktisk have glædet hr. Arne Melchior ved at fremsætte formular A 1, som lyder:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget tager udenrigsministerens redegørelse til efterretning,

går tinget over til næste punkt på dagsordenen.«

Jeg beklager, at den kun findes i håndskreven form, men jeg kan ikke finde nogen, der kan skrive den ned på maskine.

Så vil jeg gerne sige, at jeg tror, hr. Gert Petersen i hvert fald har ret i en meget, meget vigtig ting, og det er, at vi skal blive ved med at snakke, vi skal blive ved med at diskutere, og det gør ikke så forfærdelig meget, at klokken er omtrent midnat nu. Vi skal blive ved, og jeg kan love, at socialdemokratiet ville meget gerne fortsætte med at diskutere nedrustningens muligheder, men jeg synes, vi skulle gøre det i fællesskab alle sammen.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Stinus (RV):

Jeg må med beklagelse konstatere, at jeg er mere enig med hr. Gert Petersen end med udenrigsministeren, og det siger jeg ikke, fordi jeg har noget imod at være enig med hr. Gert Petersen, men fordi jeg faktisk godt kunne tænke mig, at landets udenrigsminister